

Добијени остатак прелије се са 2 ml 6M хлороводоничне киселине, загрије, пренесе у одмјерну посуду од 10 ml или 5 ml, зависно од броја метала и осјетљивости инструмената и допуни редестилованом водом до ознаке. Добијени раствор употребљава се за одређивање олова, бакра, жељеза и никла, према упутству које је дато уз сваки апарат.

Испитивање се обавља најмање са три паралелна одређивања, уз три слијепе пробе. Слијепе пробе се изводе од самог почетка одређивања.

Израчунавање

Резултат се исказује у mg/kg, а израчунава се као просјечна вриједност три паралелна одређивања, уз корекцију са просјечном вриједношћу три слијепе пробе према формули:

$$1) \text{ ако постоји стандардна крива}$$

$$\text{mg/kg метала} = \frac{(a - b) \cdot V \cdot 1000}{g}$$

гдје је

a — концентрација метала у проби, прочитана са криве, у mg/ml

b — концентрација метала у слијепој проби, прочитана са криве, у mg/ml

V — запремина у којој је растворен остатак послије жарења у ml

g — одмјерен узорак, у грамима;

2) ако се ради без стандардне криве а помоћу једног или више стандардних раствора:

$$\text{mg/kg метала} = \frac{(E_{\text{пробе}} - E_{\text{слијепе}}) \cdot C_{\text{стандарда}} \cdot V \cdot 1000}{E_{\text{стандарда}} \cdot g}$$

гдје је

E_{пробе} — екстинкција пробе

E_{слијепе} — екстинкција слијепе пробе

C_{стандарда} — екстинкција стандардног раствора чија је концентрација C у mg/ml

V — запремина у којој је растворен остатак послије жарења, у ml

g — одмјерен узорак, у грамима.

Напомена: Ако добијени резултати одређивања одступају од просјечне вриједности више од 50% за олово и бакар, односно 30% за жељезо и 40% за никл, испитивање се мора поновити.

Прецизност одређивања

Због дисперзије резултата прописане методе, исправним се сматрају и они узорци који садрже више олова за 50% (односно до 0,15 mg/kg), бакра за 50% (односно до 0,60 mg/kg), жељеза за 30% (односно до 1,95 mg/kg) и никла за 40% (односно до 0,42 mg/kg) од вриједности прописаних Правилником о количинама пестицида и других отровних материја, хормона, антибиотика и микотоксина који се могу налазити у животним намирницама („Службени лист СФРЈ“, бр. 59/83).

340.

На основу члана 115. став 3. Закона о основним правима војних инвалида и породица налик бораца („Службени лист СФРЈ“, бр. 63/81 и 41/83), Савезни комитет за питања бораца и војних инвалида прописује

ПРАВИЛНИК

О УСЛОВИМА ПОД КОЈИМА СЕ МОЖЕ ОДОБРИТИ ИСПЛАТА НОВЧАНИХ ПРИМАЊА ПО ЗАКОНУ О ОСНОВНИМ ПРАВИМА ВОЈНИХ ИНВАЛИДА И ПОРОДИЦА НАЛИК БОРАЦА ЛИЦИМА СА ПРЕБИВАЛИШТЕМ У ИНОСТРАНСТВУ

Члан 1.

Исплата инвалиднине, додатка за његу и помоћ од стране другог лица, ортопедског додатка и сталног инвалидског додатка трансферисањем у иностранство може се одобрити странцу који има пребивалиште у иностранству.

Члан 2.

Исплата новчаних примања из члана 1. овог правилника трансферисањем у иностранство југословенском држављанину или странцу — бившем југословенском држављанину који има пребивалиште у иностранству може се одобрити, ако међудржавним уговором није друкчије одређено, под условом да се то лице иселило из оправданих разлога, с обзиром на породичне и материјалне прилике и да није правноснажном судском пресудом осуђено на казну затвора за кривична дјела против основа социјалистичког самоуправног друштвеног уређења и безбједности Социјалистичке Федеративне Републике Југославије и за кривична дјела против привреде и јединства југословенског тржишта, односно да се против њега не води кривични поступак за та дјела, као и под условом да у иностранству не дјелује против уставног поретка СФРЈ и интереса народа и народности Југославије.

Члан 3.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ“.

Бр. 546
 11. маја 1984. године
 Београд

Предсједник
 Савезног комитета за
 питања бораца и војних
 инвалида
 Јовко Јовковски, с. р.

341.

На основу члана 33. став 1. Закона о мјерним јединицама и мјерилима („Службени лист СФРЈ“, бр. 9/84), директор Савезног завода за мјере и драгоцијене метале прописује

ПРАВИЛНИК

О МЕТРОЛОШКИМ УСЛОВИМА ЗА МЈЕРИЛА МАСЕ — ВАГЕ ЗА МЈЕРЕЊЕ ВОЗИЛА У ПОКРЕТУ

I. ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим правилником прописују се метролошки услови за мјерила масе — ваге за мјерење возила

(шинских и друмских) у покрету (у наставку текста: ваге).

Метролошки услови из става 1. овог члана означавају се скраћено ознаком MUS-(3; 4)/2.

Члан 2. MUS.M-(3;4)/2

Ваге су намијењене за:

1) мјерење нафте и нафтних деривата, угља, руде, шећерне репе, шљунка и сличног материјала (вага класе тачности III /0,1 или класе тачности III /0,2);

2) мјерење осовинског оптерећења возила и за контролно мјерење ради издвајања преоптерећених возила, као и за примјену тарифе превоза (вага класе тачности III /2).

Члан 3.

Под вагама, према овом правилнику, подразумевају се мјерила масе која служе за одређивање масе возила под утицајем силе гравитације (земљине теже) на ту масу, кад се возило креће преко пријемника оптерећења.

Члан 4.

Ваге могу бити:

- 1) ваге за мјерење масе:
 - а) неповезаних шинских возила у покрету;
 - б) повезаних шинских возила у покрету;
- 2) ваге за мјерење масе друмских возила у покрету.

Ваге из става 1. овог члана могу мјерити масу возила:

- а) мјерењем појединачних осовинских оптерећења;
- б) мјерењем укупне масе возила.

Члан 5.

Ваге морају бити конструисане тако да се на њима може мјерити и маса возила или осовинских оптерећења у мировању.

Зависно од броја подјељака, кад је у питању статичко мјерење, ваге се дијеле у класе тачности према следећој табели:

Класа тачности	Број подјељака	
	најмањи	највећи
<u>III</u>	> 500	5000
<u>III</u>	100	500

Члан 6.

Ваге морају бити конструисане тако да се у нормалним условима њиховог кориштења обезбиједи непромјенљивост метролошких услова прописаних овим правилником.

Члан 7.

Наведени изрази, према овом правилнику, имају следећа значења:

1) вриједност подјељка d (у наставку текста: подјељак) јесте вриједност изражена у јединици масе и представља разлику два узастопна прекидна показивања;

2) опсег мјерења ваге је подручје мјерења ограничено најмањом масом (у наставку текста: M_{\min} мјерење) и највећом масом (у наставку текста: M_{\max} мјерење) која се може мјерити и у коме су грешке мјерења у границама допуштеним овим правилником;

3) нулти положај је подручје у коме се показивач равнотеже мора налазити прије почетка мје-

рења кад на пријемнику оптерећења нема оптерећења;

4) тачност при прегледу ваге теговима јесте слагање резултата између једног мјерења и тачне вриједности мјерене масе;

5) тачност при прегледу ваге са возилима у покрету (динамичко мјерење) јесте разлика између показивања ваге при мјерењу масе возила у покрету и при мјерењу масе истих возила у мировању (статичко мјерење);

6) поузданост показивања масе на ваги јесте међусобна усклађеност резултата мјерења при поновљеним мјерилима исте масе у непромијењеним условима;

7) осјетљивост ваге јесте количник промјене показивања ваге и масе дometка који је проузроковао ту промјену;

8) грешка због заокружења код прекидног показивача јесте разлика између вриједности коју показује прекидно показивање и вриједности која би се добила да је показивање непрекидно и може износити највише 0,5 подјељка;

9) возила у покрету јесу друмска и шинска возила.

II. СВОЈСТВА КОНСТРУКЦИЈЕ

Члан 8.

Кад се вага за мјерење масе возила у покрету користи и као вага са неаутоматским функционисањем, она мора да испуни све услове у погледу конструкције који се односе на ваге са неаутоматским функционисањем.

Члан 9.

Ваге за мјерење повезаних возила у покрету морају се поставити на раван дио пруге, односно коловоза и нагиб не смије бити већи од 2% зависно од дужине композиције која се мјери, ако произвођач ваге није друкчије прописао.

Члан 10.

Пријемник оптерећења ваге за мјерење повезаних возила у покрету мора бити удаљен од кривина, скретница и укрштања најмање за дужину композиције која се мјери, ако произвођач ваге није друкчије прописао.

Члан 11.

Брзина кретања возила која се мјере мора бити константна и не смије бити већа од 10 km/h. Ако је брзина возила већа од одговарајуће највеће брзине за ту вагу податак мјерења се не смије исказати или се смије исказати али са посебним упозорењем да услови мјерења не одговарају прописаним условима.

Члан 12.

Маса возила смије се мјерити само при вучењу возила.

Члан 13.

Ваге за мјерење неповезаних возила морају испуњавати метролошке услове уградње — MUS.M-(3;4)/1, објављене у Правилнику о метролошким условима за мјерила масе са неаутоматским функционисањем, класе тачности III и III („Службени лист СФРЈ“, бр. 55/82).

Члан 14.

Ваге за мјерење возила у покрету са течним материјалом морају имати пријемник оптерећења на коме се могу истовремено измјерити сва осовинска оптерећења возила, односно цијело возило.

Члан 15.

Уређај за контролу исправности рада може бити са полуаутоматским или аутоматским дјеловањем, и то:

1) аналогног дијела у виду контролног (испитног) броја на 80% до 95% од Мах мјерења и може одступати највише два подјелка од назначене вриједности;

2) дигиталног — електронског дијела са показивачима и сигнализацијом ако грешка сама по себи није јасна и примјетна.

III. МЕТРОЛОШКА СВОЈСТВА

Члан 16.

Под границама допуштених грешака (у наставку текста: GDG), према овом правилнику, подразумевају се GDG при испитивању типа, првом прегледу и периодичном прегледу, и то:

1) GDG при прегледу теговима класе тачности M_1 (статичко испитивање);

2) GDG при прегледу са возилима у покрету (динамичко испитивање).

Члан 17.

GDG нултног положаја износи $\pm 0,25$ подјелка за неоптерећену вагу код које показивач мора бити претходно доведен у нулти положај, односно мора бити извршена корекција одступања од нуле.

Члан 18.

GDG за ваге класе тачности (III) , за тачност износе при статичком испитивању код вага класе тачности (III) :

1) $\pm 0,5$ подјелка од вриједности M_{in} мјерења до 500 подјелка, укључујући и 500. подјелак;

2) ± 1 подјелак за оптерећења преко 500 подјелка до 2000 подјелка, укључујући и 2000. подјелак;

3) $\pm 1,5$ подјелка за оптерећења преко 2000 подјелка.

Члан 19.

GDG за ваге класе тачности (III) , за тачност износе при статичком испитивању код вага класе тачности (III) :

1) $\pm 0,5$ подјелка од вриједности M_{in} мјерења до 50 подјелка, укључујући и 50. подјелак;

2) ± 1 подјелак за оптерећења преко 50 подјелка до 200 подјелка, укључујући и 200. подјелак;

3) $\pm 1,5$ подјелка за оптерећења преко 200 подјелка.

Члан 20.

Услови из чл. 18. или 19. код показног уређаја са прекидним показивањем морају се примјенити на резултате мјерења претходно кориговане грешком заокружења.

Апсолутна вриједност услова прописаних чланом 18. или 19. овог правилника може се увећати за 0,2 подјелка.

Члан 21.

GDG поузданости једнака је апсолутној вриједности GDG при датом оптерећењу прописаних у чл. 18. или 19. овог правилника, код прекидног показивања, а резултати мјерења претходно се морају кориговати грешком заокружења.

Члан 22.

GDG главног издвојеног дијела ваге износи 0,7 од GDG прописаних у чл. 18. или 19. овог правилника.

Члан 23.

GDG при враћању показивача на нулу износи највише 0,5 подјелка.

Члан 24.

Ако вага има више показних уређаја разлика њихових међусобних показивања не смије бити већа од апсолутне вриједности GDG прописаних у чл. 18. или 19. овог правилника.

Члан 25.

GDG при прегледу неповезаних шинских возила у покрету једнаке су допуштеним грешкама из чл. 18. или 19. овог правилника увећаним за 0,5 подјелка.

Члан 26.

GDG при прегледу повезаних возила у покрету за композицију, износи:

1) $\pm 0,5 \sqrt{n}$ у процентима од масе композиције, гдје је n број шинских возила у композицији, за композиције од 4 до 25 шинских возила;

2) $\pm 0,1\%$ од масе композиције за композиције преко 25 шинских возила.

Члан 27.

GDG при прегледу повезаних возила у покрету за појединачна возила износи $\pm 0,2\%$ од Мах мјерења ваге.

Члан 28.

GDG при прегледу повезаних возила у покрету код вага за мјерење осовинског оптерећења износи $\pm 2\%$ од величине осовинског оптерећења.

Члан 29.

Вага мора испуњавати услове прописане овим правилником при:

1) промјени температуре од -10°C до $+40^\circ\text{C}$, с тим да промјена температуре није већа од 5°C на сат. Ако температурни опсег одступа од наведеног, мора бити назначен на ваги и не смије бити мањи од 30°C ;

2) промјени напона извора електричне енергије од -15% до $+10\%$ називне вриједности;

3) промјени фреквенције $\pm 2\%$ од називне вриједности.

Члан 30.

При промјени температуре за 5°C показивач показног уређаја, који је претходно доведен у нулти положај, не смије промијенити показивање за више од једног подјелка.

Члан 31.

Вриједност M_{in} мјерења за појединачно мјерење возила у покрету износи 40% од Мах мјерења, при мјерењима код којих GDG има вриједност прописану у члану 25. овог правилника.

IV. НАТПИСИ И ОЗНАКЕ

Члан 32.

НаТПИСИ и ознаке морају бити исписани на једном од језика и писама народа, односно народности Југославије.

НаТПИСИ и ознаке морају бити јасни, добро видљиви у радним условима и исписани тако да се не могу избрисати или скинути.

Члан 33.

Натписи и ознаке морају бити груписани на видном мјесту на ваги или на натписној плочини и морају садржати следеће податке:

- 1) фирму, односно назив или знак произвођача;
- 2) тип ваге;
- 3) серијски или творнички број са годином производње;
- 4) опсег мјерења од — до — или Min — Max —;
- 5) подјелјак $d = \text{---}$;
- 6) класу тачности (класа тачности при статичком мјерењу кроз процентуални износ дозвољене грешке при динамичком мјерењу);
- 7) службену ознаку типа за ваге за које је извршено испитивање типа;
- 8) температурни опсег, ако је другачији од опсега — 10°C до + 40°C;
- 9) напон и фреквенцију електричног прикључка.

Члан 34.

Натписи: опсег мјерења (Min —, Max —) и подјелјак (d) морају бити исписани у непосредној близини показног уређаја.

У непосредној близини показивача масе, као и при штампању вриједности масе мора се налазити ознака јединице за масу.

На вагама мора бити назначена вриједност контролног броја.

V. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 35.

Ваге које се налазе у употреби и ваге произведене до 1. јула 1984. године могу се подносити на преглед и жигосање ако испуњавају услове у погледу GDG прописаних овим правилником.

Члан 36.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ“.

Бр. 0404-481-2/2
29. маја 1984. године
Београд

Директор
Савезног завода за мјере и
драгоцене метале
Милисав Војичић, с. р.

342.

На основу чл. 22. и 32. став 1. и члана 66. став 1. тачка 15. Закона о Народној банци Југославије и јединственом монетарном пословању народних банака република и народних банака аутономних покрајина („Службени лист СФРЈ“ бр. 49/76, 41/81 и 28/84), у сагласности са Савезним извршним вијећем, Савјет гувернера доноси

ОДЛУКУ

О КАМАТНИМ СТОПАМА НА ПЛАСМАНЕ ИЗ ПРИМАРНЕ ЕМИСИЈЕ

1. Народне банке република и народне банке аутономних покрајина (у наставку текста: народне банке) на пласмане из примарне емисије обрачунавају и наплаћују камату по стопамa и на начин ко-

ји су предвиђени овом одлуком, ако савезним прописом није другачије одржеано.

2. Народне банке на пласмане из примарне емисије наплаћују од банака камату по стопи од 34% годишње.

Изузетно од одредбе става 1. ове тачке, народне банке наплаћују камату:

- 1) по стопи од 21% годишње — на пласмане за послове извоза робе и услуга;
- 2) по стопи од 23% годишње — на пласмане за производњу, сезонске залихе и тржишне робне резерве пољопривредних и прехрамбених производа;
- 3) по стопи од 25% годишње — на пласмане за залихе угља, увоз сировина и репродукционог материјала, продају, односно куповину домаће опреме и бродова у земљи и за кредитирање грађана на основу продаје девиза.

Одредба под 1 става 2. ове тачке примјењује се и на пласмане које народне банке дају Југословенској банци за међународну економску сарадњу.

3. На износ пласмана из тачке 2. ове одлуке који није враћен у уговореном року, народне банке наплаћују затезну камату по стопи од 45% годишње. Камату по стопи од 45% годишње народне банке наплаћују и на износ од кориштених средстава примарне емисије за који надлежни орган утврди да је банка користила без основа у прописима.

4. Обнављање пласмана и продужавање рока враћања пласмана сматра се, у смислу ове одлуке, новим пласманом.

5. Камата на пласмане из примарне емисије обрачунава се и наплаћује тромјесечно уназад, односно приликом коначне наплате кориштених средстава примарне емисије кад се та наплата врши прије истека тромјесечног периода.

Изузетно од одредбе става 1. ове тачке, камата за куповину вриједносних папира обрачунава се унапријед за вријеме од дана куповине до рока доспијења вриједносних папира. Камата за куповину вриједносних папира обрачунава се примјеном каматног рачуна на сто.

6. Приликом обрачуна камате на пласмане из примарне емисије примјењује се систем обрачуна по коме се мјесец и година рачунају према календарским данима.

7. Народне банке ће у уговорима о кориштењу примарне емисије, почев од дана ступања на снагу ове одлуке, предвидјети одредбу о промјенљивости каматних стопа у складу са промјенама каматних стопа на пласмане из примарне емисије које утврди Савјет гувернера.

На средства примарне емисије која су банке и Југословенска банка за међународну економску сарадњу искористили код народних банака до дана ступања на снагу ове одлуке народне банке ће наплаћивати редовну камату по стопи по којој су та средства искористена.

8. Даном ступања на снагу ове одлуке престаје да важи Одлука о каматним стопама за куповину вриједносних папира и на кредите из примарне емисије („Службени лист СФРЈ“ бр. 4/82, 32/82, 60/82, 4/83, 36/83 и 54/83).

9. Ова одлука ступа на снагу 1. јула 1984. године.

О бр. 35
8. јуна 1984. године
Београд

Предсједник Савјета
гувернера
гувернер
Народне банке Југославије
Радован Макић, с. р.